

شناسایی، تعیین پراکنش و خالص‌سازی ویروس‌های موزاییک هندوانه تیپ ۱ و ۲ در مناطق عمده کشت کدو در استان خراسان

پریسا طاهری، بهروز جعفرپور و ماهرخ فلاحتی رستگار

تاریخ دریافت: ۸۰/۹/۲۷؛ تاریخ پذیرش: ۸۲/۵/۱۲

چکیده

در بهار و تابستان سال ۱۳۸۰ نمونه‌برداری‌های متوالی از بوته‌های کدوی دارای علائم موزائیک، بدشکلی، شکستگی رنگ برگ و میوه و تاولی شدن میوه در مراحل مختلف رشد بوته‌های کدو در استان خراسان به منظور شناسایی ویروس موزاییک هندوانه تیپ ۱ و ویروس موزاییک هندوانه تیپ ۲ به عمل آمد. برای شناسایی عامل این ویروسها از روش سرولوژیکی DAS-ELISA استفاده شد و نهایتاً در گیاهان بیمار با علائم مذکور، ویروس موزائیک هندوانه تیپ ۱ (WMV-1) و ویروس موزائیک هندوانه تیپ ۲ (WMV-2) تشخیص داده شد. برای تعیین پراکنش ویروس مذکور، نمونه‌برداری به‌طور تصادفی در مزارع کدو انجام شد و در این مورد نیز از روش سرولوژیکی DAS-ELISA استفاده گردید و از ۵۰۰ نمونه جمع‌آوری شده، ۹۸ نمونه آلوده به WMV-1 و ۱۳۴ نمونه دارای آلودگی به WMV-2 بودند. تعدادی از نمونه‌ها دارای آلودگی مشترک به ویروسهای WMV-1 و WMV-2 بودند که این مورد نشان می‌دهد ویروسهای مذکور یکدیگر را حفاظت تقاطعی نمی‌نمایند. در بررسی دامنه میزبانی این ویروسها، WMV-2 نسبت به WMV-1 دارای دامنه میزبانی وسیعتری بود. همچنین در این پژوهش، خالص‌سازی WMV-2 انجام شد و جهت تأیید خالص‌سازی از روشهای اسپکتروفتومتری و الکتروفورز پروتئین پوششی استفاده شد و نهایتاً وزن مولکولی پروتئین پوششی WMV-2 برابر با ۳۴۰۴۷ دالتون تعیین گردید.

واژه‌های کلیدی: ویروس موزاییک هندوانه تیپ ۱، ویروس موزاییک هندوانه تیپ ۲، کدویان، کدو مسمایی، خراسان

مقدمه

جنس کدو *Cucurbita spp. L.* از خانواده کدویان^۱ شامل ۲۵ گونه می‌باشد که مبدأ آن مناطق حاره و بومی نواحی گرم و خشک می‌باشد (مظفریان ۱۳۷۷،

علوی ۱۳۶۵). از میان بیماریهای مختلف کدو، بیماریهای ویروسی هر ساله موجب ایجاد خسارتهای شدیدی در این محصول در سراسر دنیا می‌شوند. شدت و درصد این بیماریها ممکن است متغیر باشد و بستگی دارد به رابطه و همبستگی بین پاتوژنها، میزبانها، ناقلین و شرایط محیطی و

1 - Cucurbitaceae

ویروس‌های WMV-1 و WMV-2 از خانواده پوتی‌ویریده و جنس پوتی‌ویروس می‌باشند. در پوتی‌ویروسها ذرات ویروس میله‌ای شکل و حاوی RNA تک رشته‌ای هستند. این ویروسها به راحتی از طریق عصاره منتقل شده و معمولاً دارای دامنه میزبانی نسبتاً وسیعی می‌باشند و به وسیله شته با رابطه ناپایا منتقل می‌شوند. هر یک از این ویروسها دارای نژادهای مختلفی هستند که این نژادها براساس ارتباطات سرولوژیکی، میزان استحصال ویروس در عمل خالص سازی، میزان قابلیت انتقال توسط شته و نوع علائم ایجاد شده بر روی میزبانان گروه‌بندی شده‌اند (آندرسن^۵، لی‌سا^۶، ۱۹۸۴؛ لی‌لاک^۷، ۱۹۸۴، ۸۵؛ پورسی‌فول^۸، ۱۹۸۴؛ وب^۹، ۱۹۶۴).

علائم ناشی از WMV-1 و WMV-2 بر روی کدو و سایر کدوییان شامل موزاییک، ابلقی و بدشکلی برگها و در برخی موارد شکستگی رنگ برگ می‌باشد. WMV-1 گیاهان خانواده‌های Cucurbitaceae، Chenopodiaceae و Leguminosae را مورد تهاجم قرار می‌دهد (میر حیدر، ۱۳۷۷). دامنه میزبانی WMV-2 نسبت به WMV-1 وسیعتر می‌باشد و علاوه بر خانواده‌های فوق گیاهان مربوط به خانواده‌های Solanaceae، Ameranthace، Malvaceae، Labiatae، Asteraceae، Umbelliferae، Scrophulariaceae و Aizoaceae، Ranunculaceae نیز به این ویروس حساس هستند (لی‌لاک، ۱۹۸۵؛ وان رجنمرتل^۱، ۱۹۷۱). در چند سال اخیر، مزارع کدوی استان خراسان به‌طور گسترده‌ای در اثر عارضه‌ای که به‌نظر ناشی از این پوتی‌ویروسها می‌رسید، خسارت دیده و شدت بیماری در برخی مزارع به صددرصد نزدیک می‌شد. علائم عمده بیماری شامل موزاییک، کوتولگی بوته،

موقعیت جغرافیایی مکانی که در آنجا بیماری اتفاق می‌افتد (زیترا^۱، ۱۹۹۶؛ برونت^۲، ۱۹۹۷).

پوتی‌ویروسها گروه اصلی ویروسهای آلوده‌کننده کدو و سایر گیاهان خانواده کدوییان به‌شمار می‌روند که از جمله این ویروسها می‌توان به ویروس موزاییک هندوانه تیپ ۱ (Watermelon mosaic (WMV-1) virus-1 و ویروس موزاییک هندوانه تیپ ۲ (Watermelon mosaic virus-2 (WMV-2) اشاره نمود که این ویروسها دارای انتشار جهانی می‌باشند و از جمله مهمترین و مهلک‌ترین پوتی‌ویروسهای کدو محسوب می‌شوند (سیدک^۳، ۱۹۹۹).

اولین بار WMV-1 توسط وب^۴ در سال ۱۹۶۵ از روی هندوانه (*Citrulus lanatus*) گزارش گردید. ویروس موزاییک هندوانه که اخیراً به‌عنوان ویروس موزاییک هندوانه تیپ ۲ نامگذاری شده توسط وب و همکاران در سال ۱۹۶۵ از روی هندوانه گزارش شد (وب، ۱۹۶۵). در ایران نیز این ویروسها اولین بار در سال ۱۳۴۸ توسط دانش از جالیز کاری‌های استان تهران گزارش شد (قربانی، ۱۳۷۶؛ علوی، ۱۳۶۵). در سال ۱۳۵۱ شناسایی ویروس موزاییک هندوانه (WMV) از طریق تعیین دامنه میزبانی توسط ابراهیم نسب انجام گردید (علوی، ۱۳۶۵). ویروس WMV-2 بر اساس انتقال با شته، دامنه میزبانی، سرولوژی و الکترون میکروسکوپی توسط رحیمیان و ایزدپناه در سال ۱۹۷۸ از مزارع کدوییان شیراز گزارش شد. آلودگی محصولات جالیزی در استان بوشهر به ویروس WMV-2 با انجام آزمون سرولوژیکی الایزا در سال ۱۳۷۹ توسط صفر نژاد و ایزدپناه به اثبات رسید و نتایج این تحقیق حاکی از آن است که در ابتدای فصل بهار، WMV-2 مهمترین عامل ایجاد کننده موزاییک در کدوییان می‌باشد (صفرنژاد، ۱۳۷۹).

5- Anderson
6- Lisa
7- Lecoq
8- Purcifull
9- Van Regenmortel

1- Zitter
2- Brunt
3- Sidek
4- Webb

بهار و تابستان سال ۱۳۸۰، به منظور شناسایی و تعیین پراکنش WMV-1 و WMV-2 در مناطق اصلی کشت کدو در استان خراسان، نمونه‌برداری‌های متوالی از مزارع کدو مسمایی و کدو تخمی در مراحل مختلف رشد بوته‌های کدو به عمل آمد. همچنین به منظور شناسایی این پوتی ویروسها در سایر گیاهان خانواده کدویان، از برخی مزارع خربزه، طالبی و هندوانه در استان خراسان نمونه‌برداری شد.

به منظور شناسایی WMV-1 و WMV-2 از برگهای بوته‌های کدو مسمایی و کدو تخمی دار یا علائمی نظیر کوتولگی بوته، موزاییک، زردی، شکستگی رنگ برگ، بدشکلی و نخ شدن برگ در ابتدای دوره رشد رویشی کدو (قبل از مرحله گل‌دهی و میوه‌دهی) در مناطق عمده کشت کدو در استان خراسان نمونه‌برداری به عمل آمد. نمونه‌برداری‌های بعدی در مرحله بلوغ گیاه (پس از گلدهی) از برگ و میوه گیاهان دارای علائم موزاییک، زردی، بدشکلی و شکستگی رنگ برگ، کوتولگی بوته و تاوولی شدن میوه انجام گرفت.

در بازدید از مناطق عمده کشت کدو مسمایی در استان خراسان، از مزارع اطراف مشهد شامل مناطق خواجهریعی، خین عرب، کنویست و همچنین از مزارع اطراف نیشابور، فریمان، سبزوار، تربت‌حیدریه و سرخس نمونه‌برداری شد (جدول ۱). نمونه‌گیری در هر مزرعه با نقطه شروع تصادفی، در امتداد اقطار و در حاشیه مزرعه به منظور تعیین پراکنش هر یک از پوتی ویروسهای مورد بررسی صورت گرفت و در مجموع ۵۰۰ نمونه جمع‌آوری شد. نمونه جمع‌آوری شده از هر گیاه، در پاکت پلاستیکی قرار داده شد و پس از ثبت مشخصات نمونه در شرایط خنک (در مجاورت یخ) به آزمایشگاه انتقال یافت و تا زمان انجام آزمون الیزا در یخچال در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری گردید.

بدشکلی و شکستگی رنگ برگ و تاوولی شدن میوه می‌باشد که موجب کاهش کیفیت و کمیت محصول می‌گردد. هدف از این پژوهش، شناسایی و تعیین پراکنش ویروسهای موزاییک هندوانه تیپ ۱ و ۲ و خالص‌سازی ویروس موزاییک هندوانه تیپ ۲ در استان خراسان بوده است.

مواد و روشها

منبع ویروس‌های WMV-1 و WMV-2 مورد مطالعه: ویروس موزاییک هندوانه تیپ ۱ (WMV-1) مورد بررسی از یک بوته کدو مسمایی آلوده در منطقه کنویست مشهد با علائم موزاییک و بدشکلی برگها در اردیبهشت‌ماه ۱۳۸۰ جدا گردید. جدایه ویروس موزاییک هندوانه تیپ ۲ (WMV-2) مورد بررسی از یک بوته کدو مسمایی آلوده در مزرعه‌ای واقع در حومه نیشابور با علائم موزاییک و بدشکلی برگها در خردادماه ۱۳۸۰ به دست آمد. آلودگی هر یک از این بوته‌ها به WMV-1 و WMV-2 با انجام آزمون سرولوژیکی-DAS ELISA اثبات شد. سپس هر یک از این ویروسها با سه بار متوالی مایه‌زنی مکانیکی و جداسازی تک لکه‌ها در گیاه سلمه‌تره (*Chenopodium amaranticolor*) از نظر بیولوژیکی خالص گردید و در کلیه آزمایشهای گلخانه‌ای و سرولوژیکی مورد استفاده قرار گرفت. برای تکثیر و نگهداری این ویروسها در گلخانه از گیاه کدو مسمایی *Cucurbita pepo* CV. Zucchini استفاده شد. در طول بررسی جدا شده‌های دیگری نیز از بوته‌های کدو تخمی، کدو مسمایی، طالبی، خربزه و هندوانه آلوده در مزارع مشهد، نیشابور، سبزوار، سرخس، تربت‌حیدریه و فریمان جمع‌آوری شد و در بررسی‌های گلخانه‌ای و سرولوژیکی مورد استفاده قرار گرفت.

شناسایی و تعیین پراکنش WMV-1 و WMV-2: در

جدول ۱- مناطق نمونه برداری به منظور تعیین پراکنش WMV-1 و WMV-2 در مزارع کدو مسمایی استان خراسان.

ردیف	مناطق نمونه برداری	تعداد مزارع نمونه برداری شده	تعداد بوته نمونه برداری شده
۱	مزرعه نمونه آستان قدس	۲	۱۶
۲	خواجه ربیع	۴	۸۲
۳	خین عرب	۴	۴۸
۴	کنویست	۳	۶۴
۵	نیشابور	۷	۱۰۶
۶	فریمان	۴	۴۹
۷	سرخس	۳	۷۱
۸	سبزوار	۳	۳۶
۹	تربت حیدریه	۲	۲۸
	جمع کل	۳۲	۵۰۰

این روش به منظور جداسازی ذرات گیاهی از بوتانل نرمال استفاده شد. همچنین در این روش از پلی اتیلن گلیکول (PEG6000) و سانتریفیوژ در محلول اشباع کلروفرم استفاده گردید. به منظور تأیید عمل خالص سازی از روشهای اسپکتروفتومتری و الکتروفورز پروتئین پوششی استفاده شد. میزان خلوص نمونه خالص شده WMV-2 با تعیین میزان جذب نور ماوراءبنفش در فاصله طول موجهای ۲۲۰-۳۴۰ نانومتر تعیین گردید. همچنین نسبت A260/A280 و غلظت ویروس در آماده خالص شده WMV-2 تعیین گردید و بازده عمل خالص سازی محاسبه شد. به منظور تعیین وزن مولکولی پروتئین پوششی WMV-2 از آزموده خالص این ویروس استفاده گردید و الکتروفورز در ژل پلی اکریل آمید ۱۰ درصد (SDS-PAGE) بر مبنای روش ناپیوسته اصلاح شده لملی انجام شد (لملی، ۱۹۷۰). پس از قرار دادن ۵۰ میکرولیتر از هر نمونه پروتئین در چاهکهای ژل، الکتروفورز با شدت جریان ۱۶ میلی آمپر به مدت ۳/۵ ساعت انجام گرفت.

به منظور شناسایی و تعیین پراکنش هر یک از این ویروسها از آزمون سرولوژیکی DAS-ELISA مطابق روش کلارک و آدامز استفاده شد (کلارک، ۱۹۹۷) و درصد آلودگی هریک از مناطق نمونه برداری شده به هر یک از پوتی ویروسهای مورد بررسی تعیین گردید. همچنین درصد آلودگی مرکب به این پوتی ویروسها در هر منطقه تعیین شد.

دامنه میزبانی: جهت بررسی دامنه میزبانی، جدایه هر یک از ویروسهای WMV-1 و WMV-2 به تعدادی از گیاهان محک مایه زنی گردید. بوته های مایه زنی شده هر روز مورد بررسی قرار گرفتند و زمان ظهور علائم و نوع علائم حاصله ثبت گردید. در نهایت آلودگی هریک از این گیاهان که پس از گذشت ۸-۱۴ روز از مایه زنی، هیچگونه علائمی نشان نمی دادند، با مایه زنی برگشتی به گیاهچه های سلمه تره *Chenopodium amaranticolor* در مرحله ۶ برگی مورد بررسی قرار گرفت.

خالص سازی فیزیکوشیمیایی: برای خالص سازی فیزیکوشیمیایی WMV-2 از روش شرح داده شده توسط پورسیفول و هایبرت در سال ۱۹۷۹ استفاده شد. در

شناسایی، تعیین پراکنش و خالص‌سازی ویروس‌های موزاییک هندوانه.....

کشت کدو مسمایی استان خراسان با استفاده از این آزمون انجام گرفت. بیشترین درصد آلودگی مربوط به ویروس موزاییک هندوانه تیپ ۲ در مزارع کدو مسمایی جومه شهرستان نیشابور بود. درصد آلودگی مرکب نمونه‌های جمع‌آوری شده نیز تعیین گردید (جدول ۲).

نتایج

شناسایی و تعیین پراکنش WMV-1 و WMV-2: با انجام آزمون سرولوژیکی DAS-ELISA، اقدام به شناسایی هر یک از ویروس‌های WMV-1 و WMV-2 در مزارع مختلف نمونه‌برداری شده گردید. همچنین تعیین پراکنش هر یک از پوتی ویروس‌های مذکور در مناطق عمده

جدول ۲- درصد آلودگی به هر یک از پوتی ویروس‌های مورد بررسی و درصد آلودگی مرکب به این ویروسها در هر یک از مناطق نمونه‌برداری شده.

درصد آلودگی به			مناطق نمونه‌برداری	ردیف
WMV-1+	WMV-2	WMV-1		
-	-	-	مزرعه نمونه آستان قدس	۱
۴/۸۷	۴۱/۴۶	۱۷/۰۷	خواجه ربیع	۲
۶/۲۵	۲۰/۸۳	۲۲/۹۱	خین عرب	۳
۱/۵۶	۲۶/۵۶	۲۵	کنویست	۴
۱۳/۲۰	۴۴/۳۳	۳۵/۸۴	نیشابور	۵
۱۴/۲۸	۱۴/۲۸	۱۰/۲۰	فریمان	۶
۴/۲۲	۱۲/۶۷	۱۱/۲۶	سرخس	۷
۲/۸۷	۱۶/۶۶	۱۱/۱۱	سبزوار	۸
۳/۵۷	۱۴/۲۸	۷/۱۴	تربت حیدریه	۹
۶/۸	۲۶/۸	۱۹/۶	کل	

است. ظهور علائم در برگهای مایه زنی نشده پس از ۱۴ روز به‌عنوان آلودگی سیستمیک در نظر گرفته شده است.

دامنه میزبانی: لیست گیاهان محک و مایه زنی شده و نتایج حاصل از مایه زنی WMV-1 و WMV-2 بر روی هر یک از این گیاهان در جدول ۳ خلاصه شده

جدول ۳- بررسی دامنه میزبانی WMV-1 و WMV-2

WMV-۲		WMV-۱		خانواده	نام فارسی	نام علمی گیاه	
موضعی	سیستمیک	موضعی	سیستمیک				
CLL	S/M	CLL	S/M	Cucurbitaceae	کدو مسمایی	<i>Cucurbita pepo</i> L. CV. Zucchini	۱
CLL	S/M	-	-	Cucurbitaceae	کدو	<i>Cucurbita okeechobeensis</i>	۲
CLL	S/M	CLL	S/M	Cucurbitaceae	طالبی محمدی ورامین	<i>Cucumis melo</i> L. CV. Varamin	۳
CLL	S/M	CLL	S/M	Cucurbitaceae	خریزه خاقانی	<i>C. melo</i> L. CV. Khaghani	۴
CLL	S/M	CLL	S/M	Cucurbitaceae	هندوانه	<i>Citrulus lanatus</i> (Thunb) Mansfeld CV. Crimson sweet	۵
CLL	S/M	CLL	S/M	Cucurbitaceae	خیار	<i>Cucumis sativus</i> L. CV. Dominus	۶
L	S	CLL	S/MO	Cucurbitaceae	لیف	<i>Luffa acutangula</i> Roxb	۷
CLL	0	CLL	0	Chenopodiaceae	سلمه تره	<i>Chenopodium album</i> L	۸
CLL	0	CLL	0	Chenopodiaceae	سلمه تره	<i>C. amaranticolor</i> Coste & Reyn	۹
CLL	0	CLL	0	Chenopodiaceae	سلمه تره	<i>C. quinoa</i> Willd	۱۰
CLL	0	-	-	Chenopodiaceae	لسفناج	<i>Spinacia oleracea</i> L. CV. Keshtzar	۱۱
NLL	0	-	-	Amaranthaceae	گل تکمه ای	<i>Gomphrena globosa</i> L	۱۲
-	-	-	-	Solanaceae	توتون	<i>Nicotiana tabacum</i> L. CV. Trabosan	۱۳
-	0	-	-	Solanaceae	توتون	<i>N. clevelandii</i> Gray	۱۴
L	0	-	-	Solanaceae	توتون	<i>N. glutinosa</i>	۱۵
CLL	S/M	-	-	Solanaceae	توتون	<i>N. benthamiana</i>	۱۶
L	0	-	-	Solanaceae	توتون	<i>N. tabacum</i> L. CV. Turkish	۱۷
L	0	-	-	Solanaceae	تنباکو	<i>N. rustica</i>	۱۸
L	0	-	-	Solanaceae	تانوره	<i>Datura stramonium</i> L	۱۹
L	0	-	-	Leguminosae	لوبیا سفید	<i>Phaseolus vulgaris</i> L. CV. Daneshkadeh	۲۰
L	0	L	0	Leguminosae	لوبیا چیتی	<i>P. vulgaris</i> L. CV. Khorram	۲۱
L	0	L	0	Leguminosae	لوبیا قرمز	<i>P. vulgaris</i> L. CV. Goli	۲۲
CLL	0	-	-	Leguminosae	باقلا	<i>Vicia faba</i> L	۲۳
L	0	-	-	Leguminosae	لوبیا چشم بلبلی	<i>Vigna unguiculata</i>	۲۴

شرح نمادهای جدول ۳: S= آلودگی سیستمیک M= موزایک (Mosaic) L= آلودگی نهفته MO= ابلتی (Mottle) - = فاقد علائم (فاقد آلودگی) CLL = لکه‌های موضعی کلروزه (Chlorotic local lesion) 0 = آلودگی غیر سیستمیک NLL = لکه‌های موضعی نکروزه (Necrotic local lesion)

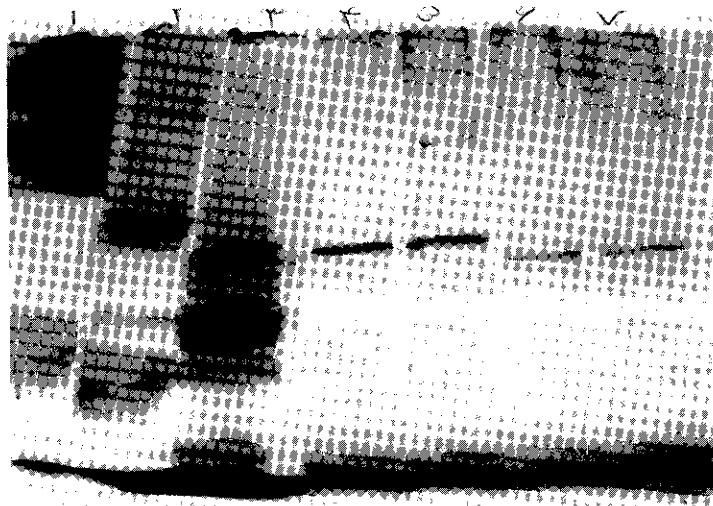
شکستگی رنگ برگها در این گیاه مشاهده گردید و پس از ۷-۱۰ روز لکه‌های موضعی کلروزه به تعداد زیادی در سطح برگهای بوته‌های سلمه تره مایه‌زنی شده ظاهر شد. بر روی گیاهان کدو مسمایی و سلمه تره شاهد که تنها با بافر مایه‌زنی شده بودند، هیچگونه علائمی مشاهده نشد. اسپکتروفتومتری و تعیین غلظت ویروس: با استفاده از فرمول $C = [A_{260}] \times [Dilution] / EC$ ، غلظت WMV-2 در آماده خالص $3/08 \text{ mg/ml}$ و

خالص سازی فیزیوشیمیایی: نتیجه مایه‌زنی مکانیکی نمونه خالص شده WMV-2 بر روی گیاهچه‌های کدومسمایی (*Cucurbita pepo* L. CV. Zucchini) و سلمه تره (*Chenopodium amaranticolor*) بیانگر حفظ قدرت عفونت‌زایی این ویروس تا آخرین مرحله خالص سازی فیزیوشیمیایی بود، زیرا پس از گذشت ۷-۶ روز از مایه‌زنی ویروس خالص شده به گیاهچه‌های کدو مسمایی، علائم موزایک و بدشکلی و

خالص‌شده، از مارکرهای بووین سرم آلومین، اوآلبومین ولایوزوایم استفاده شد. براساس میزان مهاجرت باندهای پروتئینی ژل پلی‌اکریل آمید و لگاریتم وزن مولکولی مارکرها، منحنی استاندارد ترسیم شد و با اندازه‌گیری میزان مهاجرت باندهای پروتئینی ویروسها و وزن مولکولی پروتئین پوششی این ویروس تعیین گردید.

$A_{260} / A_{280} = 1,22$ تعیین گردید. بازده عمل خالص‌سازی در روش بکار برده شده برابر با $10/273$ میلی‌گرم بر کیلوگرم برگ‌آلوده کدو مسمایی برآورد گردید.

الکتروفورز و تعیین وزن مولکولی پروتئین پوششی ویروس: برای تعیین وزن مولکولی پروتئین پوششی ویروس موزایک هندوانه تیپ ۲ (WMV-2)

شکل ۱- باندهای پروتئینی مارکرهای بووین سرم آلومین (BSA)، اوآلبومین ولایوزوایم، در مقابل باندهای مربوط به پروتئین پوششی WMV-2 (۱- بووین سرم آلومین، ۲- اوآلبومین، ۳- لایوزوایم، ۴ و ۵- جدا به های ZYMV، ۶ و ۷- جدا به های WMV-2) برابن اساس، وزن مولکولی پروتئین پوششی WMV-2 خالص برابر با 34047 دالتون تعیین گردید.

جمع‌آوری شده از نقاط مختلف استان خراسان از نظر دامنه میزبانی و علایم ایجاد شده بر روی گیاهان میزبان تفاوت چندانی با یکدیگر نداشتند. با توجه به جدول ۳، مشاهده شد که WMV-2 دارای دامنه میزبانی وسیعتری نسبت به WMV-1 می‌باشد و علایم ناشی از WMV-2 بر روی گونه‌های مختلف گیاهان میزبان، نسبت به WMV-1 حالت فراگیرتری دارد.

کارایی خالص‌سازی WMV-2 برابر با $10/273$ میلی‌گرم به ازاء هر هزار گرم بافت آلوده بود که با مقادیر تعیین شده توسط محققان در ایران (شیراز) و آمریکا (۱۰-۴۰ میلی‌گرم به ازاء هر هزارگرم بافت آلوده) مطابقت دارد (صفر نژاد ۱۳۷۹، پورسی فول، ۱۹۷۹).

بحث

در شناسایی و تعیین پراکنش ویروسهای WMV-1 و WMV-2 با توجه به جدول ۲، بیشترین درصد آلودگی مربوط به WMV-2 در مزارع کدو مسمایی حومه شهرستان نیشابور و کمترین درصد آلودگی مربوط به WMV-1 در مزارع کدو مسمایی حومه شهرستان تربت حیدریه بوده است. بیشترین درصد آلودگی مرکب به ویروسهای مذکور نیز در مزارع کدو مسمایی شهرستان فریمان مشاهده شده است. وجود آلودگی مرکب در برخی نمونه‌های جمع‌آوری شده نشان می‌دهد که این ویروسها یکدیگر را حفاظت تقاطعی نمی‌نمایند. جدا به‌های مختلف هر یک از ویروسهای WMV-1 و WMV-2

پروتئين پوششی، صحت عمل خالص سازی WMV-2
 تايد می گردد. به طور کلی تصور می شود که استفاده از
 ارقام نسبتاً مقاوم و رعایت عملیات زراعی مناسب از
 جمله مبارزه با علفهای هرز، کنترل حشرات ناقل، شخم
 عمیق به منظور از بین بردن بقایای گیاهی، رعایت تناوب
 و عدم چرای چهار پایان بعد از برداشت در کاهش
 آلودگی می توانند موثر باشند.

با انجام الکتروفورز، وزن مولکولی پروتئين پوششی
 WMV-2 خالص شده برابر با ۳۴۰۴ دالتون تعیین گردید
 که با مقدار وزن مولکولی پروتئين پوششی تعیین شده
 برای این ویروس توسط محققان مختلف در ایران (شیراز)
 و آمریکا (به ترتیب برابر با ۳۴۲۰۰ و ۳۴۰۰۰
 دالتون) مطابقت دارد (صفر نژاد ۱۳۷۹، پورسی فول، ۱۹۷۹).
 بنابراین با انجام الکتروفورز و تعیین وزن مولکولی

منابع

۱. جعفرپور، ب. ۱۳۷۰. روشهای تشخیص ویروسهای گیاهی. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد. ۲۰۷ ص.
۲. صفر نژاد، م. ر. وک. ایزدپناه. ۱۳۷۹. خالص سازی و سرولوژی ویروسهای مولد موزائیک کدویان. خلاصه مقالات چهاردهمین کنگره گیاه پزشکی ایران. صفحه ۱۱۱.
۳. علوی، ا. ۱۳۶۵. مقاله نامه بیماریهای گیاهی. جلد ۱-۲۰ (۱۳۶۳-۱۳۴۲). صفحه ۳۷.
۴. قربانی، ش. ۱۳۷۶. جداسازی ویروس موزائیک زرد کدو در استان تهران. مجله بیماریهای گیاهی، شماره ۱-۴، جلد ۲۴. صفحه ۲۵-۳۴.
۵. مظفریان، و. ۱۳۷۳. رده بندی گیاهی، کتاب دوم: دو لپه ای ها. چاپخانه سپهر تهران. ۶۱۰ ص.
۶. میرحیدر، ح. ۱۳۷۷. معارف گیاهی. چاپخانه دفتر نشر فرهنگ اسلامی. ۳۸۰ ص.
7. Anderson, C. W. 1954. Two watermelon mosaic virus strain from central Florida. *Phytopath* 44:198-202.
8. Brunt, A. A., K., Crabtree, M. J., Dallwitz, and A.J. Gibbs. 1997. Viruses of plants, Descriptions and lists from the wide database. CAB international. 1450p.
9. Clark, M. F., and A.N. Adams. 1977. Characteristics of microplate method of enzyme-linked immunosorbent assay for the detection of plant viruses. *J. Gen. Virol.* :475-483.
10. Laemmli, U. K. 1970. Cleavage of structural protein during the assembly of the head of bacteriophage proteins T4. *Nature* 227:680-685.
11. Lecoq, H., and M., Pitrat. 1984. Strains of zucchini yellow mosaic virus in muskmelon (*Cucumis melo* L.) *Phytopath*. 111:165-173.
12. Lecoq, H., and M., Pitrat. 1985. Specificity of the helper-component mediated aphid transmission of three potyviruses infecting muskmelon. *Phytopath* 75:890-893.
13. Lisa, V, and H.Lecoq, 1984. Zucchini Yellow mosaic virus. Description of plant viruses, No. 282. Commonwealth Myco Instit. Kew, Surrey, England.
14. Purcifull, D. E., and E., Hiebert. 1979. Serological distinction of watermelon mosaic virus isolates. *Phytopath*. 69:112-116.
15. Purcifull, D. E., E., Hiebert, and J. Edwardson. 1984. Watermelon mosaic virus 2. Description of plant viruses. No. 293 (No. 63, rev.) commonwealth Mycological Institute and Association of Applied Biologists. Kew, Surrey, England.
16. Sidek, Z. 1999. Viruses of cucurbits: The strategies. Sustainable crop protection practices in the next Millennium: MCB-MAPPS plant Protection Conference 99 proceeding. P. 68-71.
17. Van Regenmortel, M. H. V. 1971. Watermelon mosaic virus. No. 63: In: Description of plant viruses. CMI. Kew, Surrey, England.
18. Webb, R. E., and H. A. Scott. 1964. Relations of 10 isolates of watermelon mosaic virus. (Abst). *Phytopath*. 54:749.
19. Webb, R. E., and H. A. Scott. 1965. Isolation and identification of watermelon mosaic virus 1 and 2. *Phytopath*. 55:895-900.
20. Zitter, T. A., D. L., Hopkins, and C.E. Thomas. 1996. Compendium of cucurbit disease. APS press. 87p.

Identification, determining distribution and purification of Watermelon mosaic virus-1 and Watermelon mosaic virus-2 in Zucchini squash fields of Khorasan province

M P.Taheri, B.Jafarpour and M.F.Rastegar

Dept. of Plant Protection, College of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad, Iran.

Abstract

Among different diseases of zucchini squash, virus diseases cause severe damage in this crop every year. Viruses in the potyvirus genus (Potyviridae family) are the major viruses infecting zucchini squash. In the spring and summer of 2001, successive sampling accomplished from zucchini plants with symptoms such as mosaic, malformation and color breadking of leaf and fruit blistering at the different stages of growth in Khorasan province (in the main growing areas of zucchini squash). Detection of viruses was based on ELISA tests. Identified potyviruses were watermelon mosaic virus-1 (WMV-1) and watermelon mosaic virus-2 (WMV-2). For determining distribution of these viruses, samples were collected randomly in the fields and were tested by DAS-ELISA. The infected samples with WMV-1 and WMV-2 were 98 and 134 out of 500 collected samples respectively. Some of the samples show infection with these two viruses simultaneously, this shows that viruses do not crossprotect each other. Host range of WMV-2 was larger than WMV-1. Watermelon mosaic virus-2 (WMV-2) was purified. The purification was confirmed by spectrophotometry and coat protein electrophoresis. The molecular weight of WMV-2 coat protein was 34047 dalton.

Keywords: WMV-1; WMV-2; *Cucurbitaceae*; Zucchini squash; Korasan

